

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1191

гр. София, 27.01.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-M, в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя Митова

Членове: Валентина Ангелова
Милен Евтимов

като разгледа докладваното от Галя Митова Въззивно частно гражданско дело № 20221100511260 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 577, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 32а от Правилник за вписванията.

Образувано е по **жалба**, вх. № 18 – 00 – 107 от 20.09.2022 г. по описа на Агенция по вписванията, Служба по вписванията – София, **подадена от частен съдебен изпълнител (ЧСИ) К. П.**, рег. № 852 при КЧСИ, район на действие Софийски градски съд, **срещу Определение от 12.01.2021 г. на съдия по вписванията при Софийски районен съд, с което е постановен отказ да се впише заличаване на възбрана по молба**, вх. № 705 от 12.01.2021 г.

В жалбата са наведени оплаквания, че неправилно е отказано исканото вписване. Оспорват се мотивите на съдията по вписванията, като от жалбоподателя са изложени подробни съображения в тази посока. Според ЧСИ дължимата за заличаване на възбраната такса е в размер на 7.50 лева, а не в размер на 10.00 лева, както неправилно е прието от съдията по вписванията. Искането е определението от 12.01.2021 г. да бъде отменено и вместо това съдът да постанови исканото заличаване.

Софийският градски съд, след като обсъди доводите в жалбата и прецени доказателствата по делото, **приема следното:**

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съдът не споделя доводите на постановилия отказа съдия по вписванията, изложени в атакувания акт.

Налагането на възбрана е изпълнително действие, съгласно задължителната тълкувателна практика на ВКС, обективизирана в [Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г.](#) по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. За да се счита наложена, възбраната следва да

бъде вписана в Службата по вписванията, в чийто район имотът се намира ([чл. 449, ал. 2](#), вр. [чл. 453 ГПК](#)). За да бъде вдигната възбрана по реда на [чл. 433, ал. 3 ГПК](#) съдебният изпълнител следва да поиска заличаването ѝ от съответния съдия по вписванията.

В процесния случай от жалбоподателя ЧСИ К. П. е постановено Постановление за вдигане на наложена възбрана от 11.01.2021 г., вписана на 18.02.2016 г. с вх. рег. № 7744, том III, акт № 131 по изпълнително дело № 20168520400018 на следния недвижим имот: апартамент № 97 с идентификатор 68134.4361.233.3.97, находящ се в град София, жк“*****”, в сграда № 3. Постановлението е част от изпратената по компетентност на СГС преписка от Агенция по вписванията, Служба по вписванията - София. Същото е подписано и подпечатано с кръглия печат на ЧСИ, което е констатирано и от съдията по вписванията в обжалваното определение, което налага извода, че актът на ЧСИ П. е в изискуемата от закона форма.

С молба, вх. № 705/12.01.2021 г. по описа на Агенция по вписванията, ЧСИ П. е поискал заличаване на наложената по изпълнителното дело и вписана на 18.02.2016 г. възбрана на процесния имот.

Вписването и заличаването на възбраната от съдията по вписванията се осъществяват в охранително производство, а съгласно разпоредбата на [чл. 541 ГПК](#) разносните по охранителните производства са за сметка на молителя. Молител в производството по заличаване на възбраната, на основание [чл. 433, ал. 3 ГПК](#) и заинтересовано лице е съдебният изпълнител ([чл. 531, ал. 1 ГПК](#) и т. 8 от [Тълкувателно решение № 7/25.04.2013 г.](#) по тълк. дело № 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС). Ето защо съдебният изпълнител е задължен да представи към молбата си документ за внесена държавна такса, дължима в охранителното производство.

Такъв документ е приложен на л. 8 по настоящото дело, с № 23987103/ 11.01.2021 г. и референция 122PMWB210110502, видно от който документ сума в размер на 7.50 лева е наредена по сметката на Агенция по вписванията, с основание за превода – “заличаване на възбрана“ по изпълнително дело № 20168520400018 по описа на ЧСИ К. П..

За да откаже исканото заличаване, съдията по вписванията при Софийски районен съд е изложил мотиви, че дължимата такса, съгласно чл. 3 от Тарифа за държавните такси, събирани от Агенция по вписванията (ТДТСАВ), при заличаване на възбрана е в размер не по – малко от 10.00 лева, съгласно чл. 2 от Тарифата. Съдията по вписванията е констатирал, че внесената от ЧСИ П. такса е по – малка от посочената, а именно – ЧСИ П. е внесъл 7.50 лева, поради което е отказано исканото заличаване.

Постановеният отказ е неправилен. Съгласно Определение № 7 от 9.01.2020 г. по ч.гр.д. № 4694/2019 г., II ГО на ВКС, “за заличаване на възбраната се дължи държавна такса, посочена в [чл. 3, ал. 1](#), вр. [чл. 5 ТДТСАВ](#) (ДВ, бр. 94/25.11.2005 г., изм. и доп.) – 7.50 лева“. Според чл. 3, ал. 1 от Тарифата, за извършване на отбелязване (включително на актовете по [чл. 17 от Правилника за вписванията](#)), за заличаване и за подновяване на вписване се събира половината от събраната такса за вписване, а разпоредбата на чл. 5 от Тарифата определя таксата за вписване на възбрани да се събира в размер на 15.00

лева.

Следователно, **внесената от жалбоподателя – молител такса**, равняваща се на половината от определената в чл. 5 ТДТСАВ такса, **е в дължимия размер**, съобразно с цитираните нормативни правила. Ето защо позоваването на правилото на чл. 2 ТДТСАВ, направено от съдията по вписванията в обжалваното определение и мотивирало атакувания отказ, е неправилно.

По изложените съображения обжалваният отказ на съдия по вписванията, обективиран в Определение, вх. рег. № 26 от 12.01.2021 г. е незаконосъобразен и следва **да се отмени**, като се **уважи искането за заличаване на наложена възбрана**.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение, вх. рег. № 26 от 12.01.2021 на съдия по вписванията при **Софийски районен съд**, с което е постановен отказ да се заличи възбрана по молба, вх. № 705 от 12.01.2021 г., подадена от ЧСИ К. П., рег. № 852 при КСИ, с район на действие Софийски градски съд, **като вместо това ПОСТАНОВИ:**

ДА СЕ ЗАЛИЧИ наложена възбрана, вписана на 18.02.2016 г. с вх. рег. № 7744; том III, акт № 131 върху следния съсобствен недвижим имот, собственост на длъжника С.Д.Ч., ЕГН *****, с адрес град София, жк*****, а именно: Жилище, апартамент № 97, с идентификатор 68134.4361.233.3.97, находящ се в град София, жк*****, в сграда № 3, разположена в поземлен имот с идентификатор № 68134.4361.233; с площ от 67,79 кв. метра; брой нива на обекта: 1; ниво: I; при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 68134.4361.233.3.98, 68134.4361.233.3.96, под обекта: 68134.4361.233.3.90, над обекта: 68134.4361.233.3.107, ведно с прилежащи части: таванско помещение 13, с площ от 3,45 кв. метра и 0,870% ид. части от общите части на сградата.

УКАЗВА на съдията по вписванията при Софийски районен съд да извърши исканото с молба, вх. № 705 от 12.01.2021 г., заличаване на възбрана.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____